

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-578/18, CA Consumer Finance / EBC, wniesione w dniu 21 września 2020 r. przez CA Consumer Finance

(Sprawa C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CA Consumer Finance (przedstawiciele: A. Champsaur, A. Delors, adwokaci)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie pkt. 2 sentencji wyroku wydanego przez Sąd w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-578/18, CA Consumer Finance/EBC, oddalającego w pozostałym zakresie żądania wnoszącego odwołanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 16 lipca 2018 r. (ECB/SSM/2018-FRCAG-77)
- Uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych przez CA Consumer Finance w postępowaniu w pierwszej instancji przed Sądem;
- Obciążenie EBC całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W trzech zarzutach odwołania, wnoszący odwołanie utrzymuje, że:

- (1) Sąd dopuścił się błędu co do prawa i naruszył obowiązek uzasadnienia poprzez zaniechanie rozpatrzenia zarzutu naruszenia, przez decyzję ECB/SSM/2018-FRCAG-76, zasady pewności prawa i naruszył zasadę pewności prawa przyjmując wystąpienie naruszenia art. 26 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, i jednocześnie przyznając w sposób wyraźny brak jasności tego przepisu;
- (2) Sąd naruszył art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, jak również obowiązek uzasadnienia, nie wykazując niedbalęgo zachowania po stronie wnoszącego odwołanie;
- (3) Sąd dopuścił się błędu co do prawa i naruszył obowiązek uzasadnienia poprzez zaniechanie rozpatrzenia zarzutu naruszenia, przez decyzję ECB/SSM/2018-FRCAG-77, zasady proporcjonalności oraz zasady równego traktowania i naruszył te dwie zasady uznając w sposób dorozumiany, że sankcja jest co do istoty zasadna.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 25 września 2020 r. – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) i in. / Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-462/20)

(2020/C 433/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Druga strona postępowania: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. d) lub f) dyrektywy 2003/109/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi?
- 2) Czy art. 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2011/98/UE⁽²⁾, w związku z art. 1 lit. z) i art. 3 [ust. 1] lit. j) rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽³⁾ lub art. 12 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2011/98/UE, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy 2011/98/UE?
- 3) Czy art. 14 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2009/50/WE⁽⁴⁾, w związku z art. 1 lit. z) i art. 3 [ust. 1] lit. j) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub art. 14 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/50/WE, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich, którzy posiadają „niebieską kartę UE” w rozumieniu dyrektywy 2009/50/WE?
- 4) Czy art. 29 dyrektywy 2011/95/UE stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich korzystających z ochrony międzynarodowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz.U. 2011, L 343, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz.U. 2009, L 155, s. 17).

Odwwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 lipca 2020 r. w sprawie T-619/19, KF / Centrum Satelitarne Unii Europejskiej, wniesione w dniu 26 września 2020 r. przez KF

(Sprawa C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: KF (przedstawiciel: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (SatCen)